

paa Taburetterne med Absolutismen som Konsejlspræsident, Chauvinismen som Krigsminister og Obskurantismen som Kultusminister. Saadan staar Sagerne!»

»Jeg har set, at der forberedes et stort Landsmøde for Partiet,« sagde Torben. »Saa vidt jeg har forstaaet, er det Meningen at forsøge at komme overens om et nyt Program.«

»Ogsaa det — ja. Vigtigere er det dog efter min Mening at fremkalde — i fornødent Fald at fremtvinge — et radikalt Personskifte. Magtens Sødme har været adskillige af vore Førere for ambrosisk. De er bleven tunge i Sædet og har lagt sig Ufejlbarlighedsmave til. Det er paa Tide, at der skaffes Plads for friske Kræfter, der kan føre Udviklingen videre. Og nu fortæller jeg Dem næppe noget Nyt, Godsejer Dihmer, naar jeg siger Dem, at i hvert Fald mange af de Yngre har set hen til Dem med særlig Forventning og derfor ogsaa har glædet sig oprigtig over, at De nu har genvundet Deres Helbred.«

Han blev afbrudt af et Udraab fra nogle Spaserende, der havde stillet sig hen ved Brystværnet for at iagttage et Raket-Fyrværkeri, som blev sendt tilvejs fra et forbisejlende Skib. Skibet gik saa langt ude, at man ikke kunde se andet af det end Lysningen fra Køjnene. Ildstraalerne syntes at stige op fra selve Havfladen som Sprøjtet fra en